

TOTI·LISTI

LETO II.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 10

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Evropa na bolniški postelji

Doktor Chamberlain: »Če doseže vročina naznačeno višino, bo katastrofa neizogibna.«

Prihodnja številka izide 4. avgusta, to je za »Mariborski teden«.

Pozor!

Za humoristično razstavo in veselilni teater, ki bo na prostoru »Mariborskega tedna«, so priprave že v polnem teku. Naj nihče ne zamudi ogledati si prireditev »Totega lista«. Ob malenkostni vstopnini se boste nasmejali do solz. Tamkaj boste našli karikature svojih znancev, mogoče celo samega sebe, videli boste pa tudi karikature znanih državnikov itd. Večerne predstave bodo poglavje zase. Kupleti, igrice in razne druge vmesne atrakcije bodo popolnoma izvirne, pisane nalašč za to prireditev. Na razstavnem prostoru bo poslovala ves dan tudi naša pisarna in sprejemala nove naročnike.

UREDNIŠTVO.

Lahkih nog naokrog . . .

Tjencin. — Japonska časopisna agencija javlja, da postopka, po katerem japonski vojaki »za pregled« slačijo vsakega belega človeka do golega, ni smatrati kot dejanje, ki bi bilo naperjeno proti belcem. Japonci, ki vedo kako težko Evropejci prenašajo poletno vročino, jim hočejo samo malo pomagati pri prenašanju neznozne vročine. Tudi »udarci«, o katerih piše Japoncem nenaklonjeni svetovni tisk, niso nikaki udarci, marveč samo — masaža.

Beograd. — Dr. Milan Stojadinović je zelo v skrbeh radi časopisnih vesti o velikem številu ruskih in mandžurskih aeroplanov, ki so jih po poročilih japonske agencije Domej sestrelili Japonci, ker je po teh vesteh sodeč zelo verjetno, da so dobili Japonci v roke material volitev dne 11. 11. 1940 in se po njem ravnaajo.

London. — Ministrski predsednik Chamberlain je poslal v Moskvo najnovejše instrukcije poslaniku Strangu. Te instrukcije so plod dolgotrajnih razgovorov, ki jih je imel z najslavnejšimi krotilci medvedov. V Londonu si od teh instrukcij obetajo mnogo koristi.

Bratislava. — Slovaška vlada je izdala odredbo, da mora radio Bratislava oddajati samo slovaško glasbo. Zato v zadnjem času ni slišati od tam nobene češke skladbe, pač pa nemške vojaške koračnice in madžarske čardaše, ki so zelo velikega pomena za slovansko vzajemnost.

Madrid. — General Franco bo podelil junaškim Allahovim Marokancem, ki so se zvesto borili za krščansko kulturo, zlate križce in meda-

ljone s slikami španskih svetnikov. Beograd. — Milan Stojadinović je zadnji čas zelo nezadovoljen z bolgarsko politiko. Bolgarija je namreč, hoteč pokazati svojo popolno nevtralnost, poslala v Berlin svojega ministrskega predsednika in istočasno v Moskvo 36 poslancev. Dr. Stojadinović je skrajno užaljen, da se more najti na svetu država, v kateri cenijo ministrskega predsednika enako kakor 36 poslancev. Doslovno je izrekel: »Enačba 1 = 36 je popolnoma napačna. Pravilna enačba za Jugoslavijo bi bila 1 (to sem jaz) = 15.000.000 (to so prebivalci Jugoslavije).«

PRI PUTNIKU

Starejša dama: »Hotela bi v kako mirno kopaljšče, kjer ni razburjanja radi političnega položaja Evrope, kjer ni nič slišati o vojni, skratka, kjer je božji mir pred politiko.«

Uradnik: »Priporočam Vam Severno ledeno morje.«

ODMEV

Na otroškem igrišču v parku se igrajo otroci. Korakajo in pojo. Majhen fantek se jim pridruži in koraka z njimi, pa ga največji otrok vpraša: »Kaj si ti — Sokol ali Orel?«

Malček se začne jokati in ves v solzah zastoka: »Jaz sem — Jurček.«

Malim narodom!

(Po želji nekaterih današnjikov...)

Kar je hlapec gospodarju,
kar je hišna milostljivi,
kar tlačan je bil graščaku,
kar so kmetu voli živi,
kar kristjan je bil Rimljanu
to naj narodi bi mali
za gospodo večjih nacij
prav povsod na vek ostali.

Evropa kliče Aleksandra Velikega

Kje si, kje, mogočni mož,
da presekal vozel boš,
ker me bo zadavilo,
če pomoči brž ne bo.

Hitro reši me vrvi,
sicer moja stara kri
od strahu, napetosti
v smrtnih krčih se zgosti.

Sekaj, sekaj po vezeh,
mene pa nikar na meh
pri tem poslu ne odri,
Mož, razsekaj le vrvi!

SENAT SVOBODNEGA MESTA GDANSK

je dokazal vsemu svetu, da je še zmeraj svoboden vsak gdanski meščan, zlasti če je poljske narodnosti. Poljskim obrtnikom je vzel koncesije, da bi se ne mučili v zatohlih delavnicah, temveč se svobodno sončili in kopali v teh pasjih dneh sončne in politične vročine.

Naglušen medved

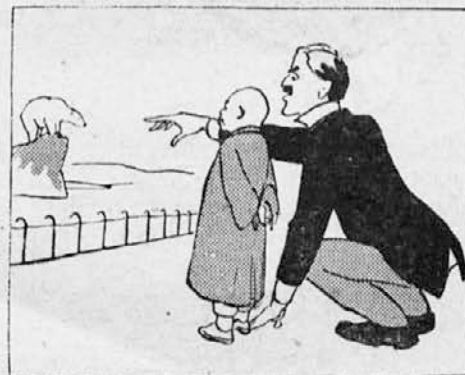

Chamberlain: »Kako betežen je že ta medved, niti ne sliši ničesar več!«

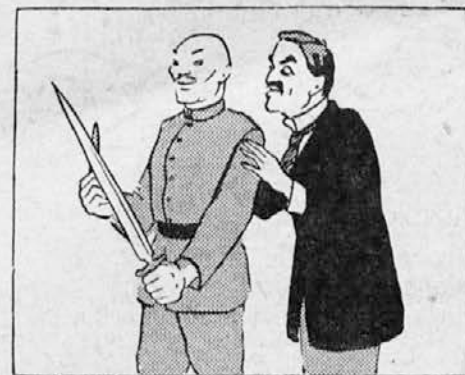
DOJILJA IN DOJENČEK

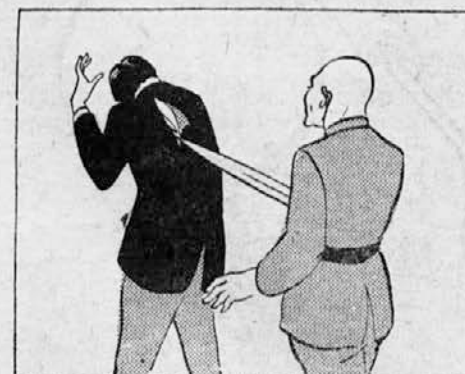
Angleži beli pestovali rumene so Japonce, vojne hrane jim dajali zmeraj polne lonce.

Želje vroče so gojili, da nekoč medveda bi Japonci ukrotili kot mesar goveda.

Iz dojenčka je narasla divja vojna sila, ki vse rada bi popasla, drugim vrat zavila.

Medved se je nič ne plaši, silno pa Angleže njih dojenček zdajci straši, saj v meso jim reže.

Agencija „Rumena raca“ poroča:

Japonci praznujejo dveletnico sprehajanja po Kitajski. Prvotni načrt o bengaličnem razsvetljevanju kitajskih pokrajin sicer še ni izpeljan, ker za nekaj pokrajin, po katerih so se hoteli sprehoditi v par mesecih, še niso dospele zadostne množine raket in bakljonoscev. To gre na račun kitajske zaostalosti.

Nagle zmage, o katerih japonski generalni štab ni bil v dvomih, so bile dosežene res že v prvih mesecih in je le judovska propaganda kriva, da jih svet še po dveh letih ne pripozna.

Demanti. Ni res, da bi japonsko - kitajsko prijateljsko sodelovanje ugonobilo 70 odst. japonskega narodnega premoženja, ker je narod brez premoženja. Ni tudi res, da bi šlo za Kitajce dve tretjini japonskega zlata. Kolikor so se res rešili zlatih bremen, so jih poslali Amerikancem in drugim dobaviteljem vojaških igrač za njihove sinove. Ni res, da bi japonska zunanja trgovina padla za 600 milijonov jenov. Resnica je obratna, japonska trgovinska bilanca je visoko aktivna. Dnevno izvažajo milijone patronov, tisoče granat, vojakov, topov, stoline tankov, letal, avtomobilov, strojnic in generalov. Uvažajo pa samo po nekaj tisoč žar s pepelom zveličanih Japoncev.

Grožnja. Če svet še ne bo priznal popolnih japonskih zmag, Japonci ne bodo v nasprotnem primeru priznali svojih porazov.

DRAGIM ŽANJICAM:

Brž na njive, drage sestre, da bo žetev prej pri kraju, ker potem začnem jaz žeti, da bodo ljudje prej v raju.

Botra Smrt, s. r.

NEZNANI JUNAK,

ki je pred 150. leti junaško pomagal podreti grozno pariško ječo Bastilijo in so pri tem tudi njega podrli, je ob 150-letnici francoske revolucije smel pogledati z onega sveta v Evropo. Prišel je v sveti veri, da ne bo našel nikjer nobene ječe več. Upal je, da se bodo srečni zemljani sončili v svobodi, enakosti in bratstvu. Vendar je že prvo jutro, ko je malo pregledal dnevnik, spoznal, da je sanjal prevelike sanje. Ker marsičesa iz modernega sveta ni razumel, je iskal razjasnitev pri brezposelnem profesorju, ki je bil junaka zelo vesel. Na vprašanje, kako je z gesli francoske revolucije v današnjem svetu, je uče-

ni mož po kratkem premisleku učeno odgovoril:

»Svoboda ni absolutna, sanje o njej so pa absolutno dovoljene.

Enakost je popolna v — koncentracijskih taboriščih.

Bratstvo med stanovni smo ponekod rešili s korporativno ureditvijo družbe. Bratstvo med narodi pa še ni popolno, a upam, da se vsi narodi prav kmalu pobratijo v plinski vojni.

Junak francoske revolucije je pljunil in mu je bilo žal, da si je razbil butico ob Bastiliji.

DIPLOMATSKI POMISLEKI O ŽETVI

Odgoditev vojne napetosti do konca žetve utegne imeti slab nasledek v tem, da bodo potem spet odgodili razvoj dogodkov in sicer iz treh vzrokov:

1. žito bo treba zmlatiti in zmleti;
2. iz moke bo treba speči kruh;
3. kruh bo treba pojesti in dokler bodo ljudje imeli kruha, se jim ne bo ljubilo klati.

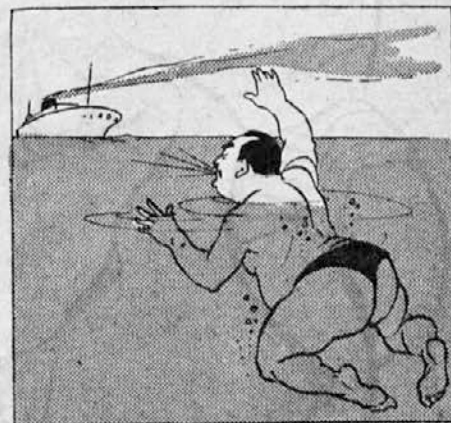
LORD RUNCIMAN

je stopil iz angleške vlade, ker se kot ljubitelj Slovanov ne strinja z ruskim popuščanjem pri moskovskem paktiranju. Je pa tudi rahlega zdravja in hoče v miru prebiti letošnje leto, zato se misli nastaniti v Gdansku.

JAHJA PAŠA,

egiptovski zunanji minister zato potuje po Evropi, da bi se naučil jahanja na iskrih diplomatskih konvičkih po nevarnih bregovih, ki jih v Egiptu manjka. Mož hoče dokazati, da ni zaman Jahja paša. Bog mu daj sreče!

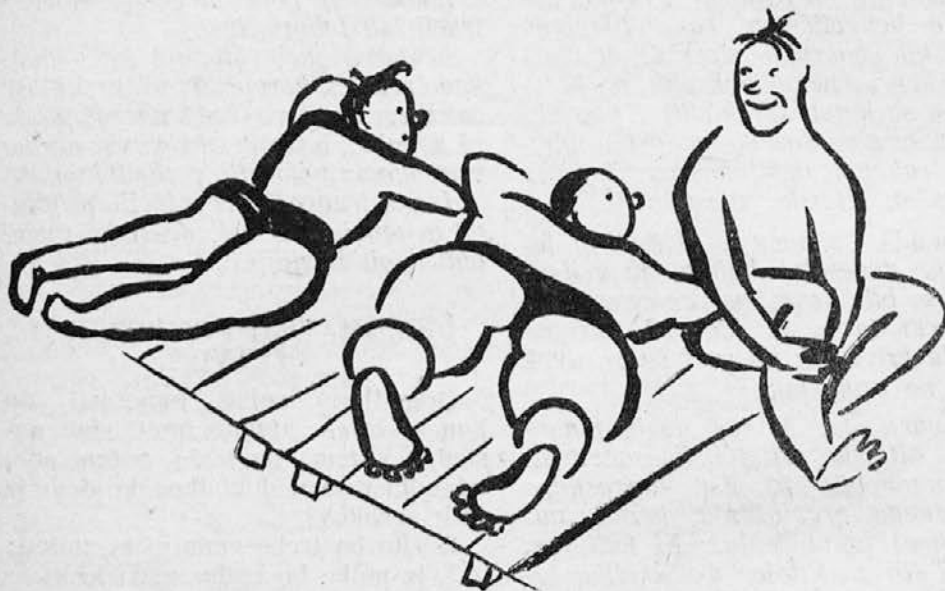
Milan na vodi

Ladja oblasti se mu odmika, morda je nikdar več ne doseže. Mož je obilen in le počasi skozi valove hladne jo reže.

Mnogo krmaril bil je na vladi. Lahko je vladne ladje voziti! Težje se plavanja v opoziciji Milanu našemu je priučiti.

Reportaža

»Si slišal? Na otoku so včeraj aretirali profesorja Epruveto, ker je poizkušal pridobivati iz bazena sol!«

»Je za teboj že tudi kdaj tekel?«

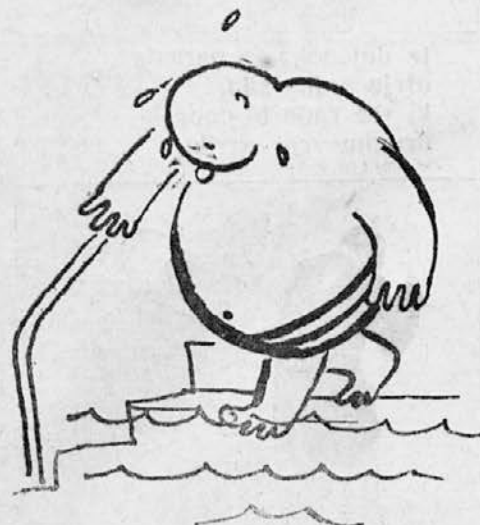
Trebušnik na slavnem

Trebušnika obliva znoj, na otok hotel bi takoj. Na avtobus pa — glej ga spaka — v vročini celo uro čaka.

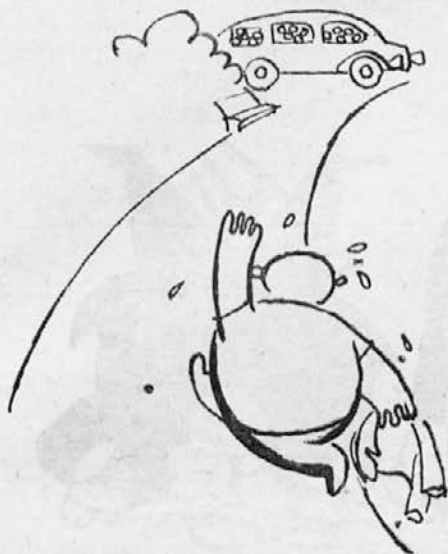

V nabitem vozu se mečka in eno misel le ima: da pot bo skoraj dovršena in v vodo skoči sred bazena.

Ob vodi zakriči: »Presnet! Ta voda mrzla je kot led. To nisem vedel, glej ga spaka!« In spet na avtobus koraka.

Mariborskem otoku...

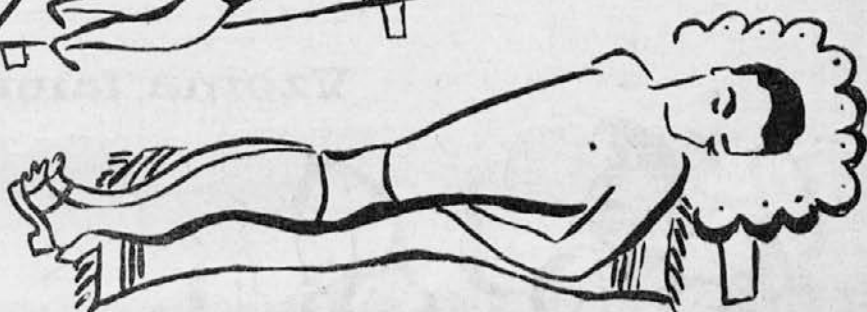
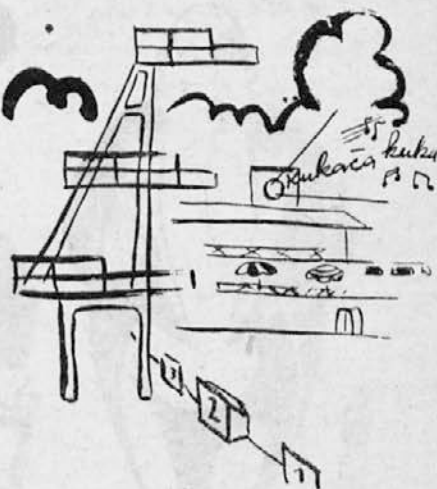

Trebušnika obliva znoj in reče si: »Prijatelj, stoj! Čemu naj človek se preriva, grem rajši brž na — vrček piva!«
B.

In celo za telovadbo je preskrbljeno!

z otoka

Tudi tapcirana ležišča imamo na otoku.

Lepa žena si marsikaj lahko privošči.

Ako se slačiš ali oblačiš, kadar greš na kovanje, misli na „MARA“ pletenine
M a r i b o r
Koroška cesta 26

Če si žejen ali lačen, če želiš sonca, zraka, zabave ali razvedrila misli na „GRIZ“ (Oset)
pod Urbanom

Manufakturno blago se dobi pol zastonj v

Trpinovem tekstilnem bazaru!

Oglejte si izložbe!

D. Goflja:

Današnja

Na morskem dnu živali so,
ki nimaajo nič uma,
za žrtje soživali pa
dovolj jim je poguma.

Kaj bi jim to zamerili,
zakaj obrekovali?
Brez uma to stvorenja so,
ker so pač le — živali!

Na morskem dnu se srečala
sta ribica in riba;
kam neki ubežala bi,
brž ribica ugiba...

»Odkod si,« vpraša riba jo,
»daj, da se te napusem!«
Kar škrge stisne ribici:
»od tam in tam doma sem!«

Nato dé riba ribici:
»Če tam in tam doma si,
potem ti na uho povem:
sosedu sva midva si!«

»Soseda?« ribica vžari,
»kako sem ti zahvalna,
saj naju veže vendar pakt,
da bova v vek nevtralna!«

»Pakt je živalim bedast akt,«
se riba je zadržala,
nato nevtralnost z ribico
je vred kar brž požrla.

Kaj pri živalih bi ne bil
takšen način sožitja,
ko pri ljudeh še slabše je,
ki so razumna bitja?!

Živalim — ta primer uči —
požrešnost nič ne mine;
ker pa ljudje še slabši so,
so slabši — od živine!...

STOJADINOVIČ IN SLOVENC

Madžari, Arnavti, Srbi in sploh mnogi volilci so samo glasovali za Stojadinoviča, dočim je vsak Slovenec izjavil, da ga voli. Voliti pa pomeni v srbskem jeziku ljubiti. Milan Stojadinović iz tega povsem pravilno sklepa, da ga Slovenci ljubijo in ker ljubezen spet rodi ljubezen, ljubi Slovence seveda tudi on.

Svetovna zveza nudistov — oboževalcev nagote

je poslala vsem poročevalskim agencijam naslednjo notico:

Z ogorčenjem in obžalovanjem ugotavljamo, da se velik del svetovnega časopisja zgraža nad Japonci, ki slačijo v mednarodnih koncesijah

na Kitajskem Angleže in Angležinje. Vsekakor je to slačenje napredno in človečansko, nikakor pa ne barbarško. Japonci vrše naše poslanstvo, ki zahteva od človeka prirodno življenje. S slačenjem preganjajo samo znano angleško konservativnost. — Kampanjo proti slačenju plačujejo delničarji tekstilne industrije, ki se boje za dobiček in ti so v glavni večini Angleži, ki jih zdaj Japonci v pravem kulturnem napredku prehitevajo.

Nazaj k prirodi,
k Adamovi modi!

ZA REŠITEV GOSPODARSKIH KRIZ

so pa nudisti poslali vsem vladam tale predlog:

Prepovejte nošnje sleherne obleke. S tem bo odpravljen prenekateri izdatek tako zasebnikov kakor tudi oblastev. Vojaki, orožniki, policaji, finančarji in podobni organi naj obdržijo kvečjemu svoje čepice, da se bodo ločili od civilistov. Narodni dohodek, ki je do zdaj odpadel na oblačenje, izguba časa z oblačenjem, vse to se bo uspešno in drugače izrabilo po uvidevnosti posameznih vlad. Z uvedbo našega sistema prepričite zločince in prevrate. Zločinci ne bodo imeli kam skriti vitrihov in pištol, tihotapci valut in druge robe, prevratni elementi prepovedane literature, kar je z ozirom na komuniste vseh dežel in druge začasne protidržavne elemente vsekakor rešitev reda in morale. Da, morala se bo s tem dvignila, ker se zločinci sploh ne bodo mogli udeleževati. Ker potem ne bo potreben ogromen aparat, se bodo tudi davki lahko potrošili v druge svrhe. Vseh številnih prednosti našega sistema ne bomo posebej priporočali, ker se hvali sam po sebi in ima od vseh sistemov najlepšo bodočnost.

Nekatere vlade že študirajo gornji predlog in ga bodo preizkusile najprvo na brezposelnih.

Bogataš

(Po Stritarju — Ivan Rob.)

Kaj, deček, gledaš me zavzeto?
Rejen sem in lepo zalit;
krasi podbradkov me nešteto,
razum pa skromno razvit.

Ljudje imajo majhne plače,
dolgove, davke do ušes;
ob cesti moje so palače
in vila tudi ktera vmes.

Za kruh se nisem nikdar vbijal,
še manj za delom se pehal;
v obilje sem telo zavijal,
od sebe pa ničesar dal.

ln kadar vidim siromaka,
mi je pri duši res hudo:
v peklu plačilo mene čaka,
on pojde pa gorak v nebo.

RADOVEDEN SINKO

Sinko: Očka, ali koncentracijska vlada tudi prireja koncerte?

Očka: Kajpak, davčne simfonije!

Sinko: S kakšnimi instrumenti?

Očka: Z bobni.

Sinko: Kako pa igrajo v koncentracijskih taboriščih?

Očka: Tam pa samo tenko piškajo.

VROČINA IN POTRESI

so zdaj glavne nadloge Angležev. Vročine je krivo sonce in rusko nezaupanje, potresov pa irski teroristi. Angleži sami zase trde, da so nedolžni glede vročine in potresov doma in na tujem.

»Z DEMOKRACIJO JE KRIŽ«
poročajo iz Amerike. Ko bi bile Združene države korporativne, bi letos prav gotovo ne mogli uganjati Rusi boljševiške propagande s svojim paviljonom, kamor se zateka vsa svetovna radovednost. Radovedneže bo gotovo še glava bolela in z njimi ves svet.

„OBNOVA“ F. NOVAK

dobavlja: kompletne stanovanjske opreme, tapetniške izdelke, posteljnino, preproge, linolej, zavese, železno pohištvo in otroške vozičke, **najceneje**

MARIBOR, Jurčičeva ulica 6

Telefon interurban 29-05

Beg iz ljubljanskega raja

Stare bajte podijo iz raja na Koldvorski cesti, ker se drže baje premalo doma in ne znajo vpoštevati vzvišenih funkcij električnega števca. Ljubljana se modernizira, ni čuda, če se hoče znebiti tudi študentovskih starih bajt. Bajte pa stojte na

trdni podlagi in se ne puste ugnati kar tako v kozji rog. Ukrenile so potrebne korake in jim bo najbrže uspelo še ostati na starem mestu. Le hud potres — pravijo — bi jih lahko zadel v živo.

V Ljubljani

je kljub dežju in vročini postaven fant razodel svoje srce prikupni gospodični in se ji predstavil za uradnika. Čez nekaj dni ga je slučajno srečala v umazani delavni obleki in se je zgrozila nad veliko prevaro. Fant je razumel, da mu bije pri njej zadnja ura, hitro jo je pozval na večerni sestanek, da ji vse razloži in ker ni hotela priti, je zagrozil, da se ustrelji. Grožnja je pomagala, zvečer sta se sešla in tedaj ji je fant pokazal razne dokumente in tudi časopisna poročila, da je res samoupravni uradnik, četudi je drugače delavec. Gospodična ni razumela, kako je to mogoče, no, ko je zvedela, da je kot delavec volil obratne zaupnike, kot samoupravni uradnik jih pa ne bo, je bila zadovoljna z njim. Upala je, da pride po tej poti lahko do županskega stolčka, ki bo tudi njo povišal v gospo županjo.

ČLOVEK MRTVAŠKIH LOBANJ — DOKTOR FILOZOFIJE

**Ker Šekspirja ni režiral
in Puškina je prebral,
Bratko Kreft je promoviral,
Dr bo pred ime dajal.**

Ježek:

Ljudsko sočutje

To zgodbo sem doživel na lastne oči. Jamčim vam, da je kolikortoliko resnična. Zgodila pa se je od začetka do konca takole:

V ponedeljek ob dveh popoldne je šla gospa Amalija mimo parka. In ko stopa mimo zelenih gredic, ji naenkrat udari na uho milo vekanje. Jok, razumete, kakor se pač jokajo majhni otroci. Gospa Amalija premeri park z večšim očesom od nog do glave. Park je prazen, žive duše ni v njem. Jok pa udarja na uho, silen in neutšen. Gospa Amalija si z dlanjo zasenči oči, da bi lažje našla srečnega posestnika tega silnega glasu. In glej: na klopci tu poleg ceste — čudno, da ni videla prej — leži dete, čisto majhno dete, v umazane pleničke povito in joka, joka, joka.

V umni glavi gospe Amalije so se pričele prepletati misli. Dobro! Če otrok joka, to še ni taka reč. Niti oblast mu tega ne more prepovedati. Druga bolj zapletena stvar pa je to, da je dete samo. To bi bilo proti tisočletni tradiciji, če bi novorojenčki prihajali brez spremstva posedati v park. A kaj, saj dete ni moglo priti samo! Prvič zato, ker je povito, in drugič takale majhna štručka niti ne more slutiti, čemu naj bi ji služile noge. Torej je moral otroka kdo prinesiti. Kdo? Bržkone mati, kdo drugi neki! Dobro! Mati je očitno odšla. In zakaj je pustila

otroka tu? Morda ga je pozabila. Smešno! Otrok ni marelja. Torej ga je pustila namenoma. O, trdosrčna mati!... In gospej Amaliji so pričele po licih polzeti solze in z lic so kapale na tla.

Medtem pa so se okrog najdenčka nabrali še drugi ljudje. V hipu je bil položaj vsem jasen. Vsi do zadnjega so nepopisno sočustvovali z otrokom. Najprej se je oglašil debel gospod, ki je izvajal sledeče:

»To je nezaslišano! Zapro naj jo, žensko, če jo najdejo! Kaj pa se pravi to, puščati otroke v parku. Še dobro, da smo prišli, saj sicer bi lahko dete od mraza in glada še poginilo. Kaj pa mislite!«

Potem, če se ne motim, je padlo še nekaj trpkih opazk na račun oblasti.

Nato se je oglašil čuvar parka, ki je menil, da je brez dvoma nujno potrebno, da se ženska zapre. Dete namreč leži na klopi. Poseben zakon o zaščiti nasadov pa prepoveduje vsakršno poleganje po klopeh. Zato naj se ženska zapre vsaj za toliko časa, da bo fant dorasel in ga bodo lahko kaznovali radi vandalizma, izvršenega nad občinsko klopjo.

Nato se je oglašil k besedi še nekdo, ki je imel, če prav sodim, protizakonite nazore. Pljunil je skoz zobe in dejal: »Vsega tega je kriv nevzdržni položaj malega človeka!« In je spet pljunil skoz zobe.

Za njim je govoril še predsednik športnega kluba, ki je povdarjal, kako katastro-

falne posledice ima lahko na telesne zmožnosti otroka takole ležanje na trdi klopi.

Istočasno se je med občinstvom pojavil mož, ki je za to priliko ponujal knjigo o popolnem zakonu in pravilni vzgoji otrok.

Neki literat pa je deklamiral mladinsko pesem.

V tem hipu pa je pristopilo oko postave. Kadar je sila največja, je oblast najbližja. Stražnik je izvlekel beležnico in pričel popisovati. Vsakdo od okoli stoječih je moral povedati svoje ime in priimek, kje stanuje, narodnost, vero, ime staršev in kaj počne na tem božjem svetu. Vsakdo pa je dodal še kakšno pripombo in vse te pripombe niso bile nič drugega, kot eno samo veliko sožalje z otrokom, glede na njegov žalostni položaj...

Stražnik je spravil beležnico in odšel.

Gospa Amalija je odšla.

Debeli gospod je odšel.

Čuvar parka je odšel.

Mož s protizakonitimi nazori je odšel.

Predsednik športnega kluba je odšel.

Mož s knjigami je odšel.

Literat je odšel.

Tako!

Park je prazen, čisto prazen. Žive duše ni v njem. Le tam na klopi leži dete neobogljeno in cuza prstek...

Tako se je zgodila ta zgodba, ki sem jo sam doživel. Zdaj že dolgo nisem šel mimo tega parka in ne vem, ali tisto dete še leži tam ali ne.

Nou spumenik u Lublan

Zadnč sa me aritiral ksm punoč prveč zjou pu gasah, pa sa bli tku dobr, d sa me kr do fruštka gor mel. Alstns pa grem zutri dam u Muste čez Muzejsk plac, pa vidm en kp kamna u parke glih nasprut Valvazorja. Jest ja bliži mahnm db vidu kva j tu, pa mej tku strahi ratal kt hudič.

Veste kva je blo? Ja sej Vm nom mogu razlužt. En kp kamna gor pa ena telečja glava z rugmi. Oči je pa take mela kukr bja autumubil čez vmp puvozu. Na gliha zdravn telečje glave pa ena taka prkazn iz večjm nusam kokr gaj mou Levar u tejatru kje špilu Cirano de Bergerac-a, Jest vam rečm moja ta stara je lintvrn, ampak ma še useen leuš glava kokr tista prkazn. Tistmu ksej s kamna norca delu, pa še ni blu tu zadost, ampak je zdravn še ena figura naredu k ma taka glava kokr tist embrijo k ga maja u špetal u špirit. Na desna stran ud tistga pankrta sa dal pa butare.

Kukr sm jest tu vidu, sm ja hitr dam ubrau, pa sm na usa jeza ta stara tku pregarbu, d ma dons glih taka kumara kt tista prkazn pred Valvazorjm. Jest se res na morm mišt d bi mogu tist kipar ksej s kamnam igrou na kašna druga viža inspira-cije dubt.

Srajce in politika

Moda zadnjih časov v politiko tiščji, svet se zda po srajcah v tabore deli.

Barva srajce kaže, kdo je vodja tvoj, nacija je važna, ne razum in sloj.

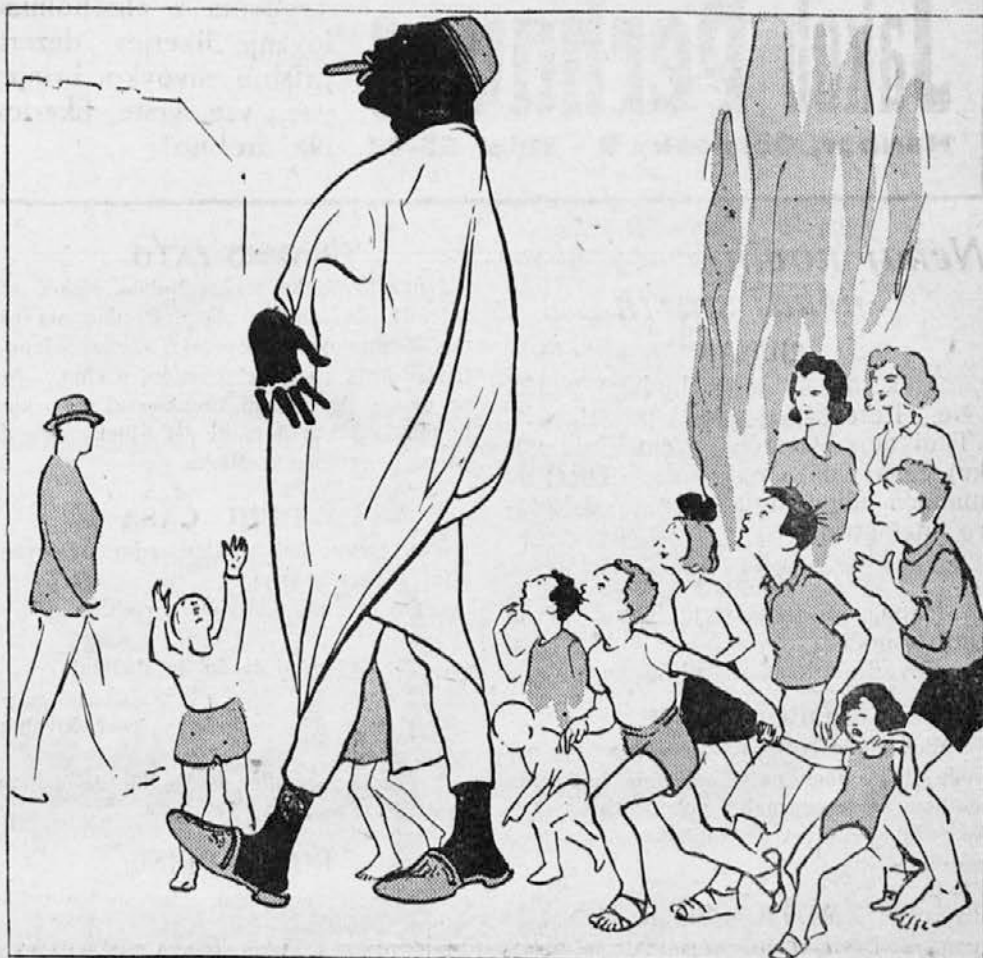
Svet zunanji vpije, da smo zaostali, ker si barve srajce nismo še izbrali.

Vse poznane barve so že razdeljene, morda v našo srečo proste ni nobene.

V modi naših časov zadaj res capljamo, a pred zgodovino čisto vest imamo.

Prve na vsem svetu — še cesarjem znane — srajce smo ljubljanske v politiko vpelžane.

Črna atrakcija

V Mariboru smo imeli rokoberbe, ki so razvnele ves Maribor, najbolj pa seveda prebivalce Gregorčičeve ulice, ki ponoči niso mogli spati vsled divjih vzklikov navdušenega občinstva. Najprivlačnejša točka nastopajočih je bil pravi črnc, posestnik železne kravate. Črni mož se v Mariboru ni dolgočasil. Roj otrok mu je bil vse dni njegovega bivanja med

nami stalno za petami. Vedeli so povedati, kaj in koliko je, kaj in koliko pije, odkod je doma, kdaj misli umreti itd. Z jokom so se poslavljali, ko je odhajal v Ljubljano. Železna kravata menda tudi v sicer dokaj dolgočasni Ljubljani ne bo samevala. Neverjetno, kako Slovence privlači tuja rasa.

Iz kota bohinjaškega

ŽUPANU V SREDNJI VASI

se je nedavno sanjalo, da ni več on župan, temveč mladi gospod, ki je večkrat na občini kakor on in ima tam tudi več besede. Ker Bohinjci na sanje še zmeraj veliko damo, tudi našemu županu verjamemo in se le bojimo, da kaj hudega ne pomenijo.

S KRATKIM SPOMINOM

Bohinjecv je računal gospod, ki nas je prvič obiskal lani na zimo, a je tudi zdaj zavozil med nas. Tedaj nam je obljubil veliko lepih reči, bilo je ravno pred svetim Miklavžem; zdaj je do Miklavža še daleč in nam ni ničesar obljubil. Nekega gospoda je takrat koval v nebo, zdaj pa ni imel zanj dobre besede. Nekaj Bohinjcev je pa že tedaj vedelo, da z borznimi špekulantni ni dobro češenj zobati, bolje je mačka postaviti v hišo, da

prežene miši. Tudi naš gosposki gospod je teh misli, ampak nekam pozno, da bi mu lahko verjeli.

Kinč nebeški

KRIK IZ SAMOTE,

zbirko pesmi bo dokončno uredil v tišini svoje vile Milan Stojadinović. Za moto zbirke je spesnil tole:

Nekoč je bilo, a zdaj ni več, tudi oblast je enkrat preč...

AVTOMOBILSKI HRUP

se je polegel, ker je na lepem izgini-lo vse polno avtomobilov. Blejci izjavljajo, da niso krivi tega izginotja in jim tudi ni nič všeč.

UBLAŽENA PREPOVED

Brezposelnim je spet dovoljeno sprehajanje po Bledu, vendar se morajo izkazati s potrdili, da so bili nekoč diplomati ali ministri, za druge veljajo stari predpisi.

Jakob Perhavec

Maribor, Gosposka 9 - Telef. 25-80

Trgovina z alkoholnimi pijačami in sadnimi soki. Izdelovanje likerjev, dezertnih vin i. t. d. Vedno v zalogi: pristno slivovko, brinjevec, klekovačo, droženko, tropinovec, vse vrste likerjev, Vermouth-vino in sadni soki. Na drobno! Na debelo!

Nekaj novih, nekaj starih . . .

JUNAK

»Atek, ali se bojiš hudega psa?«
»Ne, Peterček.« »Kaj pa tigra?«
»Tudi ne.« Peterček premišljuje nekaj časa; nato pa reče: »Torej je mamica edina divja zver, pred katero imaš strah.«

OČALA

»Papa, ali nosi stric Pavel očala tudi ponoči?«

»Seveda, da vidi boljše spat.«

POBOLJŠANJE

»Mici, ali je tvoj mož še vedno brez povoda ljubosumen nate?« »Hvala bogu ne; medtem se je že znatno poboljšal.« — »Kako to?« »Sedaj ni več ljubosumen — brez povoda.«

ZMOTILA SE JE

»Vidiš, Peter, moja mama se je le zmotila. Vedno mi je rekla, da tako neumne punce kakor sem jaz, ne vzame niti največji osel. In vendar sem postala tvoja ženica.«

NE IŠČE ZASLUŽKA!

Peter je bil v šoli poreden, zato ga je učitelj poklical pred šolsko desko in vprašal: »No, povej, kaj si zaslužil.« »Gospod učitelj,« je odgovoril Peter, »saj ne hodim zato v šolo, da bi kaj zaslužil, ampak zato, da bi se kaj naučil.«

ČAROVNIK

Nek eleganten gospod je obedoval v restavraciji. Ko je poravnal račun in hotel oditi, je opazil pri sosednji mizi starejšega moža, ki je ravnokar vtaknil skrivaj srebrno žlico v notranji žep svoje suknje. Naglo je pobral elegantni gospod žlico s svoje mize, stopil k vratom, se poklonil navzočim gostom in rekel: »Gospoda, jaz sem znamenit čarovnik in Vam hočem pokazati svojo umetnost.« Nato jim je pokazal žlico in jo vtaknil v svoj notranji žep rekoč: »Vidite, tukaj je žlica. Sedaj pa — hokus pokus abrakadabra.« Obenem je stopil k starejšemu možu, mu potegnil žlico iz žepa in jo položil na mizo. »Tako je prišla žlica k temu gospodu,« je rekel, se poklonil in zapustil restavracijo s smehljajočim se obrazom.

KAJ BI NE VERJEL?

Žena: »Ali ti verjameš, da človek lahko oslepi od mesečine?«

Mož: »Kaj bi ne verjel! Takrat, ko sem tebe snubil, je bila jasna mesečina.«

RAVNO ZATO

Janez in Micka sta se ljubila. Nekoč sta sklenila, da obiščeta kino. Predno sta zapustila stanovanje je rekla Micka: »Janez, ti nisi obrit, pa hočeš z menoj v kino.« »Nič ne de,« ji je odvrnil Janez, »saj je v kinu temno in nihče naju ne bo videl.« »Ravno zato...« je menila Micka.

V DUHU ČASA

»No, Peter, kaj jemljete zdaj v slovenščini?« vpraša stric.

»Zdaj treniramo Oregorčičevo ‚Soči!‘

— No, Hilda, si že dobila služkinjo?

— Še ne.

— Kaj ni bilo nobene v posredovalnici za službe?

— Seveda so bile, pa so bile že vse pri nas!

PO PREDPISU

»Toda, dragi gospod, zdaj ste že veliko boljši!«

»To je samo radi tega, gospod doktor, ker sem se natančno držal na steklenički nalepljenega predpisa.«

»In kaj je bilo tam napisano?«

»Steklenico je treba imeti zmeraj dobro zaprto.«

ŽENITNI POSREDOVALEC

»Tone, ti ki si že toliko parov skupaj spravil, pomagaj še meni, da se oženim!«

»Da bova ostala prijatelja, tebi dekleta ne bom preskrbel.«

»????!!!«

»Dvanajstim parom sem pomagal do zakona, pa nobenega od teh ne smem obiskati, razen enega, pa še tega le zato, ker je žena po par mesecih ušla.«

Telefon 22-07

IVAN KRAVOS

MARIBOR,
Aleksandrova cesta 13

Mariborski epigram

»Peter, ti si kakor skala, trdne vere, neomajen!«
Tak glasi izrek se davni, ki ostal na vek bo trajen.

Tudi jaz sem neomajen,
— vej od koderkoli veter! —
v borbi za obrtna prava
trdna skala SEM, KO PETER!

D. G.

Veletrgovina s špecerijskim in kolonijalnim blagom

M. OSET

MARIBOR, Glavni trg

se priporoča vsem c. odjemalcem

Opozarja na stalno zalogo mineralnih voda: radenske, rogaške, Franc Jozefove grenčice, Hunyadi Janoš, Gleichenberškega Konstantin in Eme vreclec itd.

Še malo politike

O USODI AFRIŠKIH KOLONIJ

hočejo angleški državniki izvesti plebiscit. V ta namen so priredili obširno anketo, pri kateri se je 99 odst. Afričanov izreklo za to, da naj pripade Afrika Afrikancem.

KONTRIBUCIJA

Z ozirom na različno tolmačenje kontribucije pojasnjuje urad za pospeševanje politične znanosti, da je kontribucija prostovoljni narodni davek za zamujeno hrabrost.

LONDONSKI BANKIRJI

spet dele velika posojila in upajo, da jim bodo nesla visoke obresti. Svoje dni so generalu Francu pomagali nacionalizirati Španijo in so mu za preganjanje brezverskih republikancev posodili dosti milijard. Franco jim je dal lepo zahvalno diplomu, za obresti se pa ne utegne brigati, še manj za povračilo. Vendar bankirji spet posojajo, da jim denar ne zarjavi. Kot strokovnjaki za posojila vedo, da posojanje zmeraj nese. Včasih dobiček, včasih pa tistega, ki posoja.

Beli Ljubljani

EPIGRAMATIKU

Igo Gruden

Kaj čakaš še z nabrušenim peresom?
Saj je ves svet že zrel za epigram.
Ne misli, če počivaš pod drevesom,
da z veje sam ti padel bo k nogám.

PRED LJUBLJANSKIM MUZEJEM

Igo Gruden

Za vzgojo naroda so kot simbol in
vzor
v objem slovenski ženi dali snop in
kravo;
ko gleda ta nestvor častiti Valvazor,
»zakaj,« vprašuje se, »sem spisal
Kranjske slavo?«
Zasenčil Kralj Francè jo zdaj je s
kravjo glavo.

LITERARNE NAGRADE

Igo Gruden

Ker pesnik poje kot škrijanec sredi
polj,
pri tekmi knjižni on ne misli na
pokolj;
to pravi zgolj ponižen bolj in bolj:
»Če složni smo, imámo vsi dovolj.«

RECENZENTU

Igo Gruden

Spoštujem te, ker si fanatik v svoji
veri,
a pesmi z njo, dogmatik verni, mi ne
meri!

LJUBLJANA — DOLGA VAS

Igo Gruden

Moj glas, to vem, je slabši kot sem
jaz:
si ti mar boljši kakor je moj glas?
Meščan! Poglejva vedro si v obraz:
v slabostih sva podobna si na las.

PRIMEREN ODGOVOR

Igo Gruden

»Poet! Kam vsmerjen je puščice
tvoje let?«
»Na vsakega, ki v živo bo od nje
zadet.«

DOBRA REKLAMA JE MATI USPEHA

Kino Sloga: O v a d u h.

Po O. Župančičevem prevodu Noč
po izdaji.

(»Slovenec«, 22. jun.)

Kaj nam bo res še O. Župančiča
ugrabil Holywood?

LJUBLJANSKA OPERA V TRSTU

Te dni je gostovala v Trstu ljubljanska opera in žela velike uspehe. Največji aplavz je doživel baje član, ki je publiki z roko pokazal, kako visoko raste naša koruza. Hvalevredna gesta, ki bo visoko dvignila narodno povest naših rojakov!

KO JE BRATKO KREFT

promoviral, so začudeni gledališki kolegi spraševali njegovo ženo, operno pevko, kdaj je utegnil pripraviti disertacijo, ko vendar režira, piše, jezdi konje, potuje po svetu itd.

»Takrat, ko ste bili vi v gostilni,« je pojasnila gospa.

Protekcija

pri skodelici kavi

Dokaz potrpljenja in samozatajevanja

Tvrdka Hansa in kompanija, precizna mehanika, je iskala novo moč. A zganjati precizno mehaniko ni enostavno, kot bi na primer škropil ceste. Tu je treba strašnega potrpljenja. Kaj pa mislite! Vsa tale majhna kolesca in mikroskopsko pritlikavi vijaki vas zafrkavajo bolj ko vsak davčni uradnik. O, tu vam je treba samozatajevanja, da ne zabrišete vsega skup skoz okno.

Javilo se jih je za to novo službo, da ne rečem na milijone, prav gotovo dvajset. A nihče ni mogel dokazati, da poseduje dovoljno dozo potrpljenja in samozatajevanja.

Ta je recimo trdil in dokazal, da zdrži pod vodo polni dve minuti. Za to, je dejal, je treba hudičevega potrpljenja in samozatajevanja. A vendar ni dobil službe. Zakaj? Ker je dvominutno bivanje pod vodo proti precizni mehaniki raj na zemlji.

Drugi na primer je v pričo direktorja stisnil v pest pol kile žerjavice, žvižgal ob tem Chopinovo mazur-

ko in delal zadovoljen obraz, kot bi cuzal rake. A ni dobil službe. Zakaj? Ker je držati v roki žerjavico proti precizni mehaniki igrača.

Drugače pa je bilo s Primožem Rebkom. Tudi od njega so zahtevali dokaz potrpljenja in samozatajevanja. On pa je strumno stopil pred gospoda direktorja in dejal:

»Prebral sem od začetka do konca Kresalovega »Študenta Štefana.«

Drugi dan je bil Primož Rebek nova moč tvrdke Hansa & Co., precizna mehanika.

Iz Kranja

BOGATA GLEDALIŠKA SEZONA

se nam obeta. Zlasti zanimiva bo opereta »Bogati striček in lepa nečakinja«. Višek je dvospev strička in nečakinje, ko sta sama.

Nečakinja:

*O ljubezni mi ne poj,
saj si vendar striček moj.*

Striček:

*Kaj mi zdaj je žlahta mar,
dam ti vse, ves svoj denar;
ostani moja, jaz bom tvoj,
daj slasti mi vseh napoj.*

(Se vroče ljubita, a ju iznenada zaloti teta.)

Teta:

*Ti grdoba zlodjeva,
kam si spravila moža?*

Nečakinja:

*Jaz nedolžna sem pri tem,
striček me je spravil sem.*

Teta:

*O pregrešni ti kujon,
mar sem jaz že za penzjon?*

(Teta pade v omedlevico in potegne zastor.)

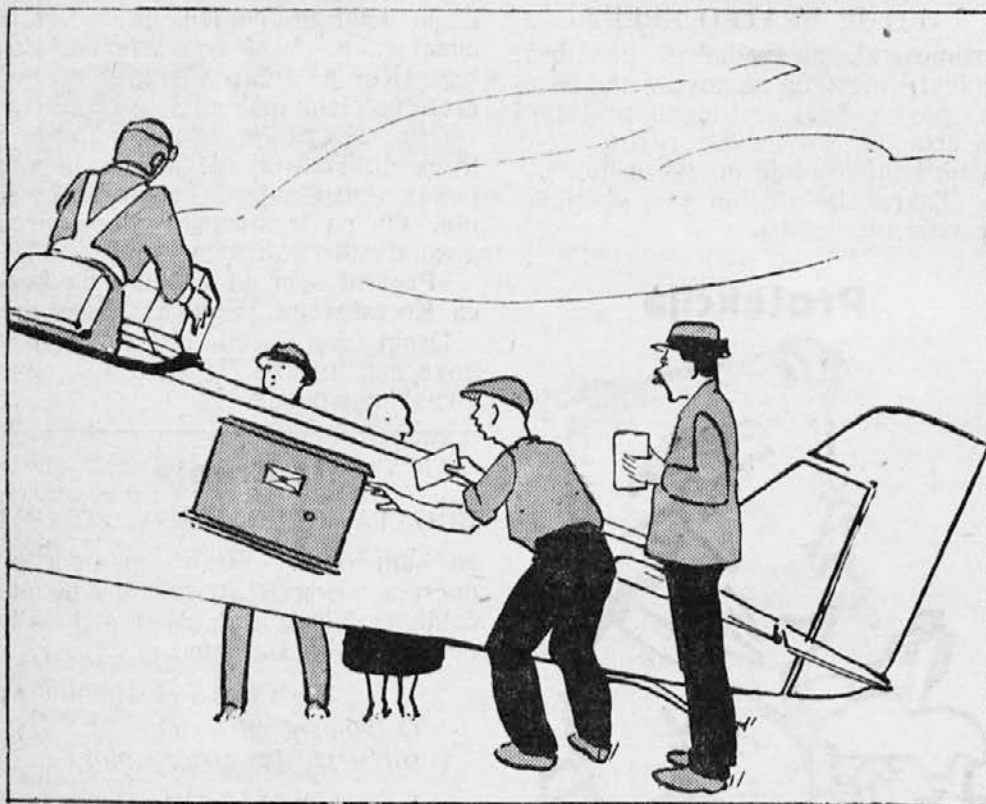
POJASNILO

Igra Zlati striček se predružači v igro Tajni in javni kompanjon. Natančna vsebina: Tajni kompanjon uglednih gospodarstvenikov preveč tajno — to se pravi po svoje — obrača njihove denarje in ga pošljejo v luknjo. Ker pa ve za tajne, ki morajo ostati zlasti pred oblastjo tajne, se jim zasmili in ga rešijo črne luknje. Ko se zadeva malo pozabi, ga pa sprejmejo za javnega kompanjona, upoštevajoč geslo: Odpri srcé, odpri roké, otiraj bratovske solzé.

DOBER MOŽ

Žena je morala možu, ko je bil na smrtni postelji, priseči, da se ne bo vnovič poročila.

»To ti je mož,« je rekel nekdo, »še v zadnjih trenutkih je mislil, kako bi druge obvaroval nesreče!«

Fala

FALSKA VESELICA

Ob falski elektrarni so priredili lepo gozdno veselico. Da bi ne prišlo do pohujšljivih scen, so gozd razsvetlili kar z reflektorji. Ker je veselica potekla brez vseh nesreč, je imel Rdeči križ lep dobiček. V kraju, kjer stoji tako velika elektrarna, ni čuda, če se ljudje hitro vnamejo. Plesalo se je do pozne ure, reflektorji so ugasnili, le petrolejka je medlo brlela na falskem kolo-dvoru.

Likovni umetnik

K članku v 25. številu »Edinosti«: Umetnik, ki okopava tudi krompir in koruzo.

Lojze Šušmelj: »Da, da, krompir in koruzo mi dasta živeti, od likovne umetnosti bi moral — umreti!«

Izpod Karavank

SPET JESENIČAN

Na vseh frontah Jesenice se postavijo krepko, zlasti v športu, telovadbi, se povsod drže močno.

Fric Nattačen v Mariboru je za fante tekmoval in premnoge konkurente v kozji rog je bil ugnal.

ČIPKARICE IZ BEGUNJ

se vesele novih odjemalcev. Odslej bodo vpletle v svoje čipke same cvetlice. Morebiti na ta način dosežejo nove obiske. Najbolj bi se razveselile tistih gospodov, ki dele amnestije.

POTRESNI SUNKI,

ki so jih čutili Gorenjci, niso ostali brez drugih zemskih in nebesnih pojavov. Jeseniški kovinarji čutijo razne potrese že več let. Zdaj bodo pa prav kmali uzrli lepo mavrico — enotno listo za volitve delavskih zapornikov, ki bo roza in temnordeča, modra, bela in tudi zelena. Ta mavrica se prikaže po zaslugi mož, ki so bili zmeraj proti vsakim mavricam, a so zdaj spravili skupaj prav vse barve. Uspeh je zagotovljen.

VELIKE DENARNE ZAKLADE

so odkrili na javni seji koroškobelske občine. Gospod Matevž so namreč vložili vlogo za 50.000 dinarjev, da bi zazidali to in ono stvar. Občinski možje so pa odkimali in po-

Maribor, Pobrežje, Tezno ...

Srečno mesto mariborsko brez mrličev zdaj živi, ker odlagajo v grobove na Pobrežju njih kosti.

Pobrežani so brez fare, pa imajo občino, z njo svetovnoznano Tezno tesno je povezano.

Tezenčani kar dvokrilni avijonček lep imajo, pred meščani Maribora se prav radi pobahajo.

S Pobrežani pa pilota prosijo že dan in noč, da pri zvezi z daljno pošto jim potrebno da pomoč.

Pisma, novce in pakete nam odvažal v mesto bi, ker na Teznu in Pobrežju poštnega urada ni.

vedali gospodu Matevžu, da so na svetu velika, milijonska premoženja njegovega stanu, potem je še nekak patronat blejske graščine. No, povsod tu pa lahko izkoplje še dosti več, ker se nekaj desettisoč toliko pozna kot kaplja v Beli. Gospod Matevž so za to odkritje zelo hvaležni, občani pa še bolj.

GROZNO NESREČO

bi kmalu zagrešili otroci velike podjetniške družine KID. Otrok je več tisoč in zato jim kuhajo v velikih loncih. Največji so martinove peči in pa plavž, kjer gori noč in dan. Večni ogenj pa očete dosti stane in ker radi varčujejo, so v znamenju sožitja znižali akordne prejemke otrokom za 12%, a poredni pobi so ustavili delo za 20 minut. To je bilo pa za plavž nevarno in samo Kovačevemu Pepetu se Jeseničani lahko zahvalijo, da ni kaj eksplodiralo. Potolažil je otroke in jim obljubil še naprej vso čokolado.

BROŠURO O OHLAJENEM PRIJATELJSTVU

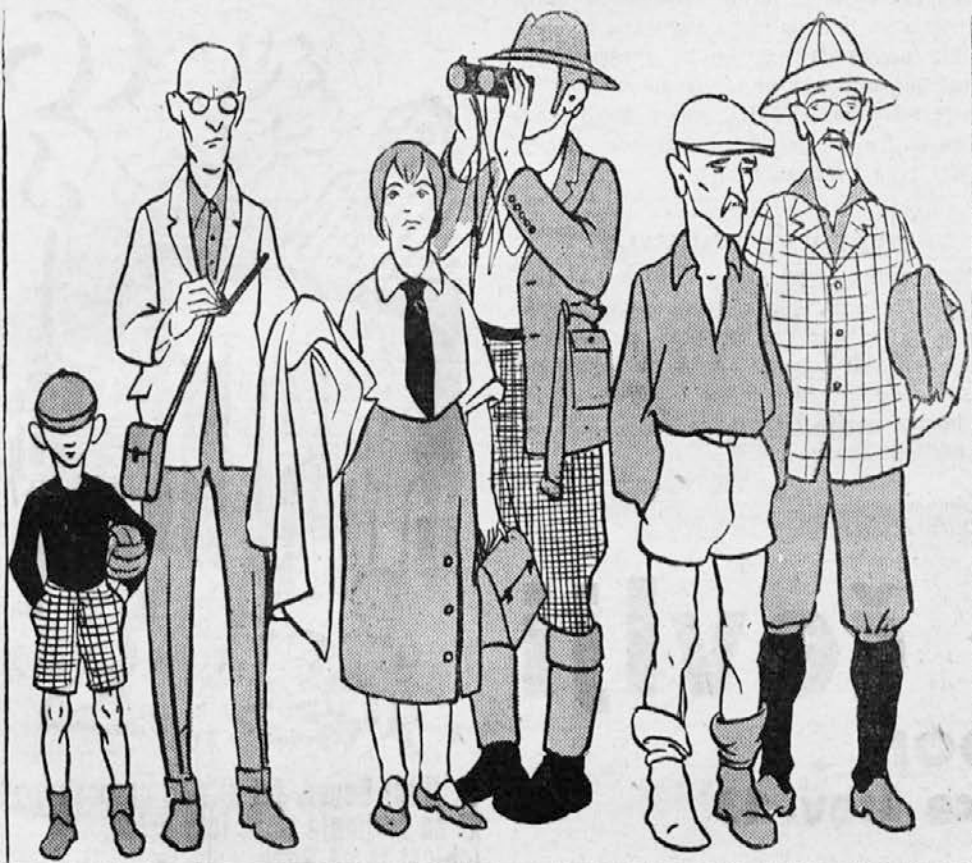
pripravljata ing. Srečko Petrovčič in Albin Gasar. Obsegala bo več poglavij. V prvem bo orisano složno delo za dobrobit stavbincev, v naslednjih pa pridejo na vrsto druge zanimivosti. Zadnje bo menda nosilo naslov »Razočarana zaveznika«.

TOČNO VE

Mati: »Ali ti nisem velela, da dobro pazi, kdaj bo mleko prekipelo!«

Sinček: »Saj vem: točno pol osmih je bilo.«

Počitniški tečaj Angležev v Mariboru

Mariborčani se čudijo! Pričakovali so, da bodo zagledali kopico lordov z marelami in cilindri. Pa se je izkazalo, da so tudi Angleži čisto navadni zemljani, celo zelo slični Mariborčanom. Ne branijo se vina, obožujejo pivo, voda jim diši le v bazenu. Tako so se prikupili našim

ljudem, da slišiš vseprek: »Jeseni pričnem z angleščino, yes!« Če bo to držalo, se Maribor v kratkem po-angleži, kar bi ne bilo niti slabo. Radovednost je huda reč, marsikoga privlači angleščina že zgolj za to, da bi lahko razumel Chamberlaina.

Pasji dnevi so nastopili. O tem ne priča samo mati natura, temveč še bolj — dnevno časopisje, ki je v njem zadnje čase več rac, ko notic...

— Prvi dnevi junija so bili jako črni. Pojavil se je kot simbol črni-ne na mariborskih ulicah zamorec v nočni srajci in gatah...

— Kulturne atrakcije so se vršile pod lipo. Uživalo je zlasti sodobno ženstvo, ki jako ceni moč. Ne toliko duha, kot telesa...

— Grajske kleti so bile v srednjem veku dosegljive le mogotcem. Za navadne zemljane pa stalno zaprte. V Mariboru je še danes tako!...

— Zadnjič so pogruntali v časopisu takega človeka: dvajset let je nosil kroglo v prsih, zavedal se je tega in zdaj pride na operacijo. To bi naj bila senzacija danes, ko je polno takih ljudi: vse življenje nosi slamo v glavi, ne zaveda se tega in zato ne pojde na operacijo, ker mu itak ne bi nič koristila...

— Paviljon bolnice je obhajal jubilej: Točno pred dvema letoma je bil v prav tako surovem stanju kot danes, in kot je še marsikaj v bolnici...

— So tudi taki patrioti, ki so kresovali o sv. Cirilu in Metodu ne ob grmadali, le v oštarijah, in ko so se ob obilnem kresovanju nakresali, so sladko zaspali...

— Sploh postaja Maribor z okolico v zadnjem času radi vročih dni jako vabljev. In Maribor je tudi nekaj vreden, ker ima nekaj, česar marsikatera država nima in to so: kolonije in sirovine...

Časopisi poročajo...

*Ker v vseh časopisih smo brali,
da doktor major so postali
in njih nadobudni da sin
dosegel že tudi je čin,
naj končno še naš list poroča,
kaj zmogla sta sinko in oča...*

*Nek inozemski list poroča, da je
zadela enega naših politikov m o ž
g a n s k a k a p. To je seveda popol-
noma nemogoče.*

Iz Murske Sobotne**JUBILANT**

*Vse mu poje čast in slavo,
le prešči zdaj molče,
vsepovsod so šli po svetu,
da požrešneže zrede.*

*Pujška lepega podaril
Abrahamu bo zato,
da z Metuzalemom tudi
se nekoč še srečal bo.*

*Za gospoda jubilanta
je lepo ustvarjen svet,
naj zato bi mož dočakal
mного srečnih, zlatih let.*

BREZSRČEN MOŽ

Janez Razparač je bil obsojen na smrt. Obiskala ga je žena in ga vprašala, če smejo biti otroci navzoči ko bo obešen. Razparač je rekel, da ne. Ljubezniva žena pa mu je odvrnila: »Poglej, Janez, kako brezsrčen si. Se svojim lastnim otrokom ne privoščiš tega veselja.«

DVOUMNA POHVALA

Nek sodnik je bil premeščen od okrajnega sodišča v P. k okrajnemu sodišču v K. Ko je prišel čez par mesecev na obisk v P., je vprašal župana: »Kako pa je kaj pri vas? Imate še vedno toliko falotov?« »Hvala bogu,« mu je odvrnil župan, »odkar ste vi odšli, je mnogo boljše.«

MOLITEV IZ LJUBLJANSKE SIBIRIJE

**Ti, ljubi Bogec, šef si nad gosposko,
ki za življenje naše ima brigo,
(oblast je od Boga, smo se učili).
Zdaj nate se obračam v svoji sili —
o, Bogec, pošlji mi pritožno knjigo.**

Amen.**Karo ♦ čevlji****Maribor****Gospodskulica števil. 13****Bogata izbira Zmerne cene****Ivan Rob:****Intervju z gospodom Krpanom**

Mali človek, čigar duša živi od dognanj (človek, glej dognanje svoje...) velikih ljudi, mora na vsak način vedeti kje, kdaj in kako se zanj poti ta »veliki človek«. Kdo naj posreduje med njima? Kdo naj določi mejo med velikim in malim človekom? Vsekakor srednji človek, ki budno gleda na vse strani, kje bo zasledil porajajoči se talent. Srednji človek je edini zmožen in upravičen, da razglasi malemu človeku rojstvo velikega človeka.

Lastnosti srednjega človeka pa morajo biti sledeče: oči, ki prodrejo lupino še predno se talent izleže, nos, ki zavoha ali je talentu prorokovati bodočnost ali preteklost in usta, ki mladi talent razkriče ali pa ga požro.

Čeprav nimam vseh teh lastnosti, ki morajo krasiti srednjega človeka, me je vendar usoda izbrala za posrednika med gospodom Krpanom in občinstvom.

Gospod Krpan je izboren čevljar, najboljši v vsej Podplatni dolini in njegova slava sega tja v deveto faro.

Obiskal sem ga v njegovi delavnici. Njegova pleša se je svetila kakor obrabljeno kopito, njegove oči so se iskrile kakor novi žebli, koža na obrazu je bila podobna razpokanemu boksu, pod nosom je imel red-

ke brke, sestojee iz trindvajsetih ščetin za dreto in iz ust se mu je lesketala vrsta zob, ki so bili ostri kakor leseni žebli za podplate. Sedel sem poleg njega na čev-

ljarski trinožnik in med nama se je razvil sledeči pogovor:

Kakšna je bila vaša mladost?

»Ni, da bi govoril. Do šestega leta sem jedel kruh s smrklijem in sem bil srečen, potem sem hodil v šolo in si začel brisati nos z rokavom in sreče je bilo konec. Po-

tem so me dali učiti čevljarstva in leta so mi tekla med kopitom in kneftro.«

Kako ste zasloveli?

»To je pa čudna storija. Ko sem že skoraj končal svojo učno dobo, mi je mojster naročil, naj naredim čevlječke za neko nevesto iz bližnje vasi. Pa sem ga strahovito polomil. Tako skrpučalo sem naredil, da me je mojster skoraj na pol ubil. Pa ti pride drugo jutro k mojstru neka ženščina z zverženimi stopali in potoži mojstru, da nikjer ne najde človeka, ki bi ji naredil take čevlje, da bi ji bili prav. Mojster je mežikal in migal z glavo in dejal, da jih tudi on ne more. Tedaj sem pa reva ponudil nevestine čevlje in ji rekel, naj jih pomeri. In res, bili so ji prav. Vsa vesela me je objela in zaslovel sem daleč naokrog kot izvrsten čevljar.«

Kakšne so vaše misli o novem rodu in o svetu sploh?

»Novi rod ne pozna več stare temeljitosti in se boji samostojnosti, zato drvi v tovarne. O svetu pa mislim, da je proketo strgan čevlj, ki bi potreboval temeljitega in hrabrega mojstra, da bi ga pošteno zakrpal. Sploh pa mislim, da je misliti nevarno.«

Trdovratno je nato nabijal podplate na star čevlj, kakor da bi bil ta čevlj ves svet in on tisti mojster, ki bi ga moral zakrpati.

Ko sem odhajal, sem se zamislil. Čemu?

Takole je potoval Žižkov teater

po Štajerski in Koroški

Počitnice — vir zdravja

(Šolska naloga. Na svitlo spisal D. Goflja.)

Vsako leto že komaj čakam, da prijah na naš mili rod Sveti Gregor in prinese na iskrem konjičku mili maj, zlati maj, konec zime je sedaj. Spet zamukajo cvetice na travnikih in zacvetejo kravice na mokro cvetočih pašnikih. Skratka pomlad posiljuje devico zemljo. Srce se mi jako krči od veselja in jetra zadihajo iz polnih prs. Ena sama ideja mi jako pretresa celo mojo osebnost od rane ure, zlate ure do tajinstvenega mraka s črnim pajčolanom. Ta ideja se piše »počitnice«.

O čas počitnic,
vedno mislim na te,
nič na šolo, vedno
na zelene trate...

To sem skomponiral jaz lastnoročno. Tako me jako razganja nežno kopernenje vsak dan do bele noči, in ko zatiskam trudne zenice, rečem iz dna srca: »nadaljevanje sledi!« Tako sledi nadaljevanje tja do krvave kosovske bitke, kjer cvetejo rdeči božuri 28. junija vsakega leta za čast padlih junakov. Končno zasije kruta bitka na Kosovem Polju, ki je vsem učencem simbol prostosti in zmage počitnic nad pogubonosno šolo. Ko mi zadnja šolska ura odbije, rečem »na svidenje pod zvezdami« in grem v lepše življenje. Po kratki, trdi, ampak jako mukotrni konferenci z ljubljnim roditeljem, ki je v ostalem moj ata, in kjer zlasti jako trpi tisti del moje telesne konstrukcije, s katerim sem sedel na šolski klopi, se podam solznih oči v zlato svobodo. Počitnice jako koristno skozi prebijem. Zjutraj vstanem, jem, potem ležim na travi, popoldne jem, potem ležim na tra-

vi, zvečer jem, potem spim, pa ne na travi, ampak na postelji. Tako se jako krepim telo in počiva duh. Moj duh sploh vedno jako počiva, vsled česar voljo vun pravi moja skrbna roditeljica, da sem jako podoben očetu, ki da mu počiva duh že od rojstva dalje. Zato je moj ljubljni roditelj duševno jako spočit, kar se mu vidi zlasti na polju trebuha, ki mu je jako odlično razvit, ker je vnet za vsako in kakršnokoli vlado. Zatorej me napolnjuje sreča, da sem podoben ateku, ker bom zatorej, ko me zapusti šolska učenost, jako vnet uradnik za vse režime in bom lahko v službi mirno spal, nevzdržno spal, po končani službi pa bom imel počitnice. Tako sem končno vendar prišel preko režima in trebuha do počitnic, kar me srčno veseli, ker sem že gojil v preplašenih prsih bojazen, da sem izgubil zvezo do konca pričujoče šolske naloge.

Torej počitnice! — Tako torej telesno krepak in duševno jako spočit nastopim, ko dozori jesen, spet trnjevo pot bedakškega trpljenja. Jaz za svojo osebnost trpim, ker ne bom več mogel spati na zeleni trati, temveč na oguljeni šolski klopi, moji vzgojitelji, ali kakor jim pravijo latinsko »bedakogi« pa trpe, ker bodo morali skoro tri dni na teden poučevati modrosti žejno deco. Mislim, da je to po samo 2½ mesečnih počitnicah preveč, ker odpade na 280 dni šolskega leta samo okoli 120 prostih dni, kar ni niti polovica. Mislim, da se v tem pravcu naši zaslužni svetniki premalo spoštujejo z prostim poukom. Samo nedelje, prazniki in drugi Sveti dnevi, kakor Sv. alojzij, Sv. jožef, obhajilo, št.

učiteljsko sporovanje itd., itd., je mnogo premalo. Moj predlog je, da z obzirom na obremenjeni učiteljski stan, praznujemo tudi 40 mučenikov in to vsakega posebej z enim dnevom pouka prosto. Prvega novembra pa bi v pobožni zbranosti in v krogu svojih rajnikov obhajali Vse svetnike, takisto vsakega posebej z enim prostim dnevom, a brez šolske maše. Na ta način bi na mah izbrulmile splošne počitnice, ker je Svetnikov dosti, najmanj za dosmrtno počitnice. To je moj predlog in ga dam tem potom na glasovanje in mislim, da bo enoglasno sprejet.

Kvečjemu bosta opozicionirala moj ljubljni roditelj, oz. ata in moj stric. Moj ata bo kontra zato, ker goji v srcu črno mržnjo do učiteljskega stanja zaradi tega voljo vun, ker se včasih učitelji motijo glede polja svojega izvenšolskega delovanja. Tako je na primer moj spoštovani g. učitelj jako uspešno deloval na polju moje najstarejše sestre. Nato mu je ata izrekel krilate besede: »Ali večno prigan: tvo in elementi, ali pa Sveti zakon brez elementov!« Moj spoštovani g. učitelj mu je odvrnil kratko, zato pa jedernato, da je obojno eno in isto in da se je odločil za Sveti zakon brez elementov in z doto.

Moj stric pa bo kontra zato, ker je Narodni poslanec in ima zato itak vedno počitnice.

Toda ampak ta dva nič ne pomenita, če sta tudi kontra. Kaj bi tisto: včasih je kje cel narod kontra, pa mora biti kuš!... Živio počitnice!

Opomba: Če bi moj stric v zadevi topogledno mojega zgorajšnjega predloga kaj opozicioniral, ga bom enostavno lojalno razkrinkal: on je namreč defaktilno in neovrgljivo mutast, čeprav je že 3 leta Narodni poslanec. Toda ampak v Parlamentu tega do danes še ni nihče opazil, ker tudi drugi nič ne govorijo.

Ekspozitura

oficirske zadruga in
splošno krojaštvo

**VOJSK
MARIBOR**
Slovenska ul. 28

STO PROTI — ENA

Tomaž Mor je imel navado reči: »Kdor se poroči, je v podobnem položaju kakor tisti, ki mora seči v vrečo, v kateri je sto gadov in ena belouška, in poiskati izmed njih belouško. Vsak lahko stavi sto proti eni, da bo napačno zagrabil.«

Naše lepe ceste

Napise »Slovenija vabi!«
res tujec le težko pozabi,

saj dražji, kot rajža je bila,
popravki so avtomobila!

ZNAKI KULTURE

Ladja se je potopila nekje sredi Južnega morja. Rešili so se samo nekateri mornarji na samotni otok. Povsod golo kamenje, nikjer sledov ljudi. Naenkrat najde nek mornar razstreljeno ročno granato in kos zarjavelega bajoneta. Vesel zakliče svojim tovarišem: »Hvala bogu, smo že v kulturni deželi.«

MED LOVCI

Slavni lovec Strelec pripoveduje: »Včeraj sem bil na lovu in sem z enim samim strelom ustrelil 23 fazanov.«

V družbi splošno začudenje. Samo Jaka vpraša tiho svojega sosedo: »Jurij, ali je bil preveč na soncu, da tako zmešano govori?«

Jurij: »Ne. Veš, zadnje dni je čital, kako so Japonci streljali mandžurske aeroplane.«

850 LET PO SMRTI

poljskega kralja Boleslava — Mutca Osojskega, so poljski in drugi odličniki odkrili, da bi bili državni-ki njegovega kova rešitev za svet, ker bi se po storjenih grehih pokorili. Glavno pa je, da bi že po prvem večjem grehu za večno utihnili, kajti molk ni dandanes najbolj spoštovan.

Ni norec le nor, ki kvasi besede
zlagane.
I umnež je nor, ki norim besedam
verjame.

PRAVLJIČNO LEPO

Marica je odpotovala. V Orient. Ankara, Damask, Kajro. Kaj bo tu v gnili Sloveniji. Pa ti slovenski fantje! Uh, kako mrzli so. Da, Orient, to je nekaj drugega.

Čez tri leta se vrne.

»Kako je bilo, Marica?«

»Kakor v bajki. Pravljično lepo!«

Čez pet mesecev porodi temno-poltega dečka.

»Marica, to je pa spomin na pravljico tisoč in ena noč!«

POZNAVALEC LJUDI

Berač Miha je prišel k Kozamurnikovim, pozvonil in prosil miloščine. Gospa Kozamurnikova ga je nahrulila: »Kar pojdite, ne dam nič.« Berač pa je še naprej prosil in sitnaril. Nazadnje mu je rekla Kozamurnikova: »Če se takoj ne odstranite, pokličem svojega moža na pomoč.« »Haha,« se je zakrohotal berač. »Zakaj me farbate? Možja, ki ima vas za ženo, gotovo ni nikoli doma.«

ZDRAVILO

Kmet Janez je prišel k staremu podeželskemu zdravniku in se mu potožil: »Ne vem, kaj je to: vedno me zebe. Pil sem že vroč čaj, vzel tople kopeli, se oblekel v zimsko suknjo, se grel na soncu — pa nič ne pomaga.« »To je starost, moj ljubi,« mu je odvrnil zdravnik. »Tudi meni ne gre bolje. Kadar me pa zebe, se vležem k svoji ženi v posteljo in tam se ogrejem.« »Izvrstno, gospod doktor,« je pokimal Janez. »Prosim povejte mi samo, kdaj bi imela Vaša žena malo časa — zame?«

BRIVČEV SINKO

Milko, brivčev sinko, je dobil večkrat v šoli s palico. Neki dan stopi pred učitelja in mu izroči novo brezovo palico.

»Kaj naj pomeni ta šita?« se začudi učitelj.

»Oče jo pošilja zame,« odgovori Milko ponosno. »Ata pravi, da ima tudi pri nas v brivnici vsaka boljša stranka svojo britev.«

MED PRIJATELJICAMI

Hilda: »Preneumno, žepni robec sem raztrgala. Sedaj ga lahko vržem med stare cumje.«

Mira: »Ne bodi no neumna. Narredi si iz njega kopalno obleko!«

Predznaki

»Kakšno proslavo pa bomo imeli sedaj v Mariboru, ker zopet razdirajo državni most?«